

I.

COMPARTIM LA JOIA DE RETROBAR-NOS

PREGÀRIA INICIAL

Senyor, el meu cor no és ambiciós
ni són altius els meus ulls;
no vaig darrere de grandeses
ni de coses massa altes per a mi.
Em mantinc en pau,
tinc l'ànima serena;
com un infant a la falda de la mare,
com un petit infant se sent la meva ànima.
Israel, espera en el Senyor;
ara i per tots els segles.

(Salm 130)

TEMPS ORDINARI. COMENÇAMENT DE CURS

Les setmanes que no formen part del temps de Nadal, ni del de Pasqua, ni de les seves preparacions, s'anomenen “Temps de durant l’any” o “Temps ordinari”. El temps de durant l’any se celebra en dues fases distintes: una és entre el temps de Nadal i el de Quaresma, i l'altra és entre el dia de Pentecosta i el començament de l'Advent.

Durant aquest temps, no se celebra cap aspecte concret del misteri de Crist, sinó que es procura aprofundir el sentit del conjunt de la història de la Salvació, sobretot a través d'una contemplació contínua del missatge bíblic, viscut en el seu desenvolupament progressiu. L'Església, durant el temps ordinari, celebra les solemnitats del Senyor després del temps pasqual: la Santíssima Trinitat i Corpus Christi; també commemora l'Assumpció de la Verge Maria i les festes de diversos sants i santes.

El Temps ordinari consta de 34 setmanes; acaba amb la festivitat de Crist Rei, Senyor del món i de la història. Jesús es confessa rei (*Jn 18, 37*) i també d'altres el reconeixen com a tal (*Jn 19, 19*). Jesús ens anuncia el Regne de Déu com a Bona notícia. Jesús, en el Parenostre, ens ensenya a demanar al Pare que vingui el seu Regne, és a dir, que ens ajudi a ser cada dia millors persones i a fer un món millor, més digne i fraternal.

Acabat el temps de Pasqua, al final del curs passat, hem descansat durant l'estiu i ara reprenem l'activitat de Vida Creixent. Ens trobem en una de les fases del Temps de durant l'any, abans de l'Advent, i comencem un nou curs. N'estem contents.

COMPARTIM I COMUNIQUEM L'ALEGRIA

Compartim l'alegria de trobar-nos, o de retrobar-nos. Aquesta alegria és causa d'un agraïment profund a Déu, perquè podem compartir la fe i l'amistat. Tots ben diferents, cadascú amb les seves característiques personals, la seva realitat familiar, la riquesa dels dons rebuts, les seves mancances i les seves il·lusions. Estem oberts als altres amb senzillesa, units en la fe, l'esperança i el desig de fer el bé als altres. I, en acceptar i compartir l'alegria, la volem comunicar als qui ens envolten: la família, els amics, la comunitat.

L'ALEGRIA, SIGNE DISTINTIU DEL CRISTIÀ

Sovint anem pel carrer i veiem cares tristes per tot arreu. La gent camina de pressa, capficada, amb el cap cot, amb cara de “prunes agres”. Segurament hi ha molts motius per estar trist, però hem d'intentar veure el costat bo de les coses i viure esperançats. Això no vol dir que hem d'estar sempre rient, això ens faria semblar beneïts; tenim els nostres patiments i les nostres limitacions, però no hem d'estar amargats; si ho estiguéssim, no en trauríem res i amargaríem els qui tenim a prop. L'alegria interior és un signe distintiu del cristià. Sant Pau diu als Filipencs: “Estigueu contents en el Senyor, sempre. Us ho repeteixo, estigueu contents!” (*Fl 4, 4*). Tenim Déu al nostre costat, Ell dona sentit a la nostra vida; el lloem i glorifiquem; és la joia del nostre cor.

COMPARTIM LA CONFIANÇA

No podem estar contents si no ens tenim confiança. La falta de confiança provoca recel i tristesa. Si ens tenim confiança sentim joia, podem comunicar-nos desigs, inquietuds, preocupacions i alegries. La confiança és bàsica en la relació entre persones, tant en les persones individualment com en l'àmbit grupal. La confiança es projecta en el present i en el futur; en el present pot ser sinònim de fe, quan creus en els altres hi confies; en el futur és sinònim d'esperança, esperem que les persones en qui confiem actuïn de manera que s'ajusti a les nostres expectatives. I tot això està fonamentat en l'amor; sense amor no podem sentir ni fer res.

EL COLOR DEL TEMPS ORDINARI

El color litúrgic del temps ordinari és el verd. Podem veure aquest començament de curs tenyit d'un roig encès, com quan el sol apunta en l'horitzó, augurant un nou dia ple de llum i força. És així com ens obrim al futur, amb dubtes i limitacions, però confiant que la llum de l'Esperit i la força de l'amistat faran vèncer la incertesa del futur.

PER A LA REFLEXIÓ

- Com veus aquest començament de curs?
- Sents que hi ha confiança entre els membres del grup?

- Això et fa sentir alegria?
- Amb quin color caracteritzaries el començament de curs?
- Què proposes per al bon desenvolupament de les trobades?

PREGÀRIA FINAL

Senyor, ens posem en la teva presència;
junts, fem pinya, acceptant i respectant
les nostres diferències;
escoltem la teva Bona Notícia amb confiança,
te'n donem gràcies i et volem seguir.

CANT

(Cantoral Missa Dominical, n. 73)

Gràcies, d'aquesta aurora encesa,
gràcies, d'aquest nou dia clar,
gràcies, perquè els neguits en vós els puc abandonar.
Gràcies, pels bons amics que em volten,
gràcies, per tots els meus germans,
gràcies, perquè als meus enemics puc allargar les mans.